

סליחה, נענות ברצח!

דון, שהובילה אל קומת הקרקע הפתוחה. היתה פעורה. מכסה הפח שלה היה מורם. הקיר המרוסס שמסביב לפתח המינהרה העיד כי הרימון שהוטל דרכה התפוצץ באוויר, גרם משום כך למגיעה מקסימלית. כעבור חמש דקות יצא בורנשטיין אל הרחוב. עדיין העמיסו נפגעים על מכור ניות. אנשים נסערים שסברו כי מדובר בפיגוע נוסף של סידאיון השמיעו קריי-אות'נסק בערבים הפוקדים את נתניה. ברגע זה הבחין בורנשטיין בין הקהל בפנים מוכרות. היה זה חייל לבוש מדים, שטייע בפינוי הפצועים. כשראה את בורנשטיין חמק לעברו השני של הרחוב. בורנשטיין דלק אחריו והורה לעצרו. ה' עצור הראשון בפרשת הטבח בדיסקוטק ברי'אור'יון, בו מצאו את מותם שישה אנשים, כששניים נוספים מבין הפצועים נסכנת מוות. היה אברהם עזרא, 24. שישה ימים אחר-כך הובא אברהם עזרא לבנין הנמצא בדיוק ממול לדיס'קוטק, שם שוכן בית-מישפט השלום ב' נתניה. המישרה ביקשה לעצרו כחשוד בביצוע הטבח עד להגשת כתב-אישום נגדו. עזרא, המכר בנתניה בכינויו "אברהם העיראקי", כאילו לא תפס את מימדי ההאשמה שהועלתה נגדו. חיכך וקר-רוח, כשחתך עמוק מעל גבתו הש' מאלית הפציר בשופט לחוס עליו, כאילו היה מדובר בגניבה קטנה שביצע בשוק. "אינני רוצח", אמר. "לא היתה לי שום כוונה להרוג אף אחד. לא רציתי לרצוח אלא לעשות רעש... ורקתי את הרימון על הגג של הדיסקוטק כדי שיהיה רעש. לא היתה לי כוונה להרוג לא חיילים ולא אזרחים... אני מצטער על מה שעשיתי ומשתתף בצער המישפחות".

השעה היתה סמוך לחצות כשציל-צל הטלפון בדירתו של סג'ניצב קלמן בורנשטיין בחדרה. בורנשטיין בן ה-42, מפקד תחנת המישרה בנתניה, קיים רק לפני שעות מעטות את עבודתו וחזר לביתו כאשר הועק חזרה לנתניה. אירע סיצוף בדיסקוטק ברי'אור'יון, נמסר לו. בורנשטיין זינק למכוניתו כדי לגמוע במהירות את 20 הקילומטרים המסרידים בין ביתו לנתניה. בדרך כבר החל מפעיל באלחוט את גיוס כוחות המישרה ב' נתניה ואת שלבי החקירה הראשונים. בדרך חלפו על פניו אמבולנסים צופרים ומכוניות פרטיות שדהרו לכיוון בית-החולים בחדרה. על פי מיספרם יכול היה בורנשטיין לשער את מימדי האסון. בשעה 12 ורבע בלילה ביום ד' בשבוע שעבר, הגיע בורנשטיין לרחוב הרצל, רחובה הראשי של נתניה שבמרכזו ב' מרתף פסג' רביקומות שוכן הדיסקוטק לתוכו הושלך רימון-יד. מאות אנשים התגודדו על המידרכה. כמה מהם עדיין סייעו בהוצאת הנפגעים מתוך המועדון. עשרות מהם נדחקו אל תוך אולם המועדון דון שקירותיו המצויירים היו מרוססים כולם ברסיסי רימון-היד, כדי לצפות במו עיניהם בשדה-הקטל בו נפגעו כ-35 איש מרימון בודד אחד.

בורנשטיין נכנס אל המועדון, סילק משם את הסקרנים, רהיטים מנופצים, שלוליות דם, אברים קטועים וחלקי לבוש מפוזרים העידו על מה שהתרחש במקום זמן קצר קודם לכן. מבט אחד הספיק לוודא כיצד הוטל רימון-היד אל תוך המועדון בו בילו כמה עשרות צעירים, חלקם הגדול חיילים בחופשה ונערותי-הס. מינהרת האיוורור של מרתף המועדון

מינהרת המוות פתח האיוורור של הדיסקוטק ברי'אור'יון בנתניה, דרכו שילשל החייל אברהם עזרא את רימון-היד אל תוך אולם המועדון, המעוטר בציורי-קיר. הרימון התפוצץ באוויר, סמוך לתיקרה, גרם לקטל ולפציעה המונית בין אזרחי המועדון. מערכת האיוורור התרוסה והתיקרה המרוססת הם שרידי הפשע, אילו נזרק הרימון מוקדם יותר, היה מיספר הנפגעים גדול עוד יותר.

הקהל הזועם שוטרים ואנשי מישר-הגבול שהועסקו לנתניה, חוסמים בפני החוטבים את הנישה לבית-חמישפט. בית-חמישפט נמצא בדיוק מול מקום חטבה, מעברו האחר של החיוב הראשי בנתניה.

ליווי צמוד שוטרים מבריחים את החשוד ברצח, אברהם עזרא, מבית-חמישפט אל נידת המישרה שחטיעה אותו ללא המישרה חששה ממעשי לינץ' שטולות לבצע מישפחות חנוצחים בחשוד ברצח.